

عنوان مقاله:

وضعیت حقوقی شروط ناظر بر روابط جنسی زوجین

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مجید عباسی - عضو هیات علمی دانشگاه

خلاصه مقاله:

عقد نکاح در تمام مذاهب و نظام‌های حقوقی، به دلیل کارکرد بی‌بدیل در سلامت و بقای اجتماع، همواره در سایه چتر حمایت حکومت، و قانون‌گذاران بوده است. توالد و تناسل که بقای ملت‌ها به آن متکی است، خود مرهون حق استمتاع جنسی است و به دلیل اهمیت این حق و تکلیف متقابل زوجین به برقراری رابطه جنسی سالم، شناخت شروط ناظر بر آن و بررسی وضعیت حقوقی آن‌ها، از اهمیت قابل ملاحظه‌ای برخوردار است. تتبع و تعمق در اقوال و نظرات پژوهشگرانی که خود را با این مسئله آشنا کرده‌اند، حکایت از وجود اختلافی عمیق چه در میان فقها و چه در میان حقوقدانان دارد. به نظر می‌رسد، دلیل اصلی این اختلاف به فقد اجماع و اتفاق نظر بر روی تعریف و ماهیت حقوقی نکاح و تشخیص مقتضای ذات آن از سایر اقتضائات برمی‌گردد. عده‌ای تمتع و اتحاد جنسی و عده‌ای دیگر زوجیت و پیوند زناشویی را هدف از عقد نکاح می‌دانند و گروهی دیگر، همکاری و شرکت در زندگی را هدف از این عقد مقدس برشمرده‌اند. بنابراین ما در این نوشتار ابتدا به شناخت ماهیت و ذات عقد نکاح پرداخته، و به این پرسش مهم پاسخ خواهیم گفت که مقتضای ذات عقد نکاح چیست؟ و سپس در مورد شروط ناظر بر روابط جنسی زوجین بحث خواهیم کرد. در پاسخ به سوال نخست باید گفت که اثر نخستین و بالذات نکاح، علقه و پیوند زوجیت است و بقیه آثار مترتب بر این اثر هستند. و نیز در پاسخ به سوال دوم، با تفکیک شروط به شروط ممنوع کننده روابط جنسی و محدود کننده، این نتیجه حاصل شد که دسته اول به دلیل مخالفت با نظم عمومی و اخلاق حسنه و نیز سلب حق به طور کلی، باطل بوده ولی مبطل نکاح نیست، ولی شروط دسته دوم اصولاً نافذ هستند.

کلمات کلیدی:

مقتضای ذات- مقتضای اطلاق- شرط- تمتع جنسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273638>

